

land, og nævnes kan ogsaa, at der i nogle Aar i København paa privat Initiativ har været drevet en *Søfartsklub* med Læsestuer og lignende Lokaler for de søfarende.

Der har i de senere Aar i en Række søfarende Lande været en voksende Forstaaelse af, at der paa dette Omraade findes vigtige Opgaver, som Statsmagten burde tage op til Løsning ud fra den Betragtning, at Sømanden paa Grund af sit Erhvervs særlige Beskaffenhed bliver afskaaret fra mange af de Samfunds- og Kulturgoder, der staaar aabne for andre Borgere, til Trods for at han som Skatteborger yder sit Bidrag hertil, og at det derfor vil være rimeligt, at der fra Samfundets Side gøres en Indsats for at skabe de bedst mulige Forhold for Sømanden under hans Ophold i Havn.

Under Krigen blev Spørgsmaalet om Gennemførelse af Velfærdsforanstaltninger for de søfarende i særlig Grad aktuelt i de krigsførende Lande, og der blev f. Eks. fra norsk, britisk og amerikansk Side udfoldet store Bestræbelser i denne Retning med en betydelig økonomisk Indsats fra de paagældende Staters Side.

Efter Krigens Afslutning er dette Velfærdsarbejde under forskellige Former søgt videreført, ligesom Spørgsmaalet om Søfolks Velfærd har været Genstand for Behandling paa internationale Søfartskonferencer, senest den internationale Arbejdskonferences Søfartssamling i Seattle i 1946.

For de skandinaviske Landes Vedkommende er *Norge* naaet længst frem, idet man ved en Lov af 3. December 1946 oprettede en Velfærdsfond paa 10 Mill. Kr. og nedsatte et Velfærdsraad til at administrere Fondens Midler. Til dette Grundfond ydes der en Afgift paa 2 Kr. 40 Øre pr. Maaned for hver Sømand om Bord i norske Skibe, saaledes at Sømanden og Rederen hver betaler 60 Øre, medens Staten betaler 1 Kr. 20 Øre.

I *Sverige* har Velfærdsspørgsmaalet været Genstand for en indgaaende Kommissionsbehandling, og dér foreligger Forslag om Oprettelse af et Velfærdsraad og om Tilvejebringelse af en Velfærdsfond paa 8 Mill. Kr. Disse Forslag er dog endnu ikke ført ud i Livet.

Ogsaa her hjemme har Sagen været Genstand for en Kommissionsbehandling, idet den daværende Handelsminister under 14. Januar 1947 nedsatte et Udvalg, som bl. a. omfattede Repræsentanter for Redernes og de søfarendes Organisationer og for private Institutioner, der udfører et Arbejde for Søfolks Velfærd. Dette Udvalg har den 26. Septéber 1947 afgivet en enstemmig Betænkning, der munder ud i et Udkast til Lov om Velfærdsforanstaltninger for søfarende. Udvalget foreslaar heri, at der til at varetage og fremme saadanne Foranstalt-